

Hyvät seurakuntalaiset ja muut ystävät!

Täältä tulee vihdoinkin tämän vuoden ensimmäinen uutiskirje. Alkuvuosi on ollut yhtä matalalentoa ja kuulumisia on paljon. Toimintaa suunnitellaan nyt kovaa vauhtia sekä Boliviassa, Kolumbiassa että Venezuelassa Lähetyksseuran uuden strategian mukaan. Nenäpäiväilemäänkin on ehditty jo etukäteen.

Miten onkaan hypätty tammikuusta suoraan huhtikuuhun? Siltä nimittäin tuntuu ja näyttää kun katsoo kalenteria taaksepäin... Tammikuussa tein kovasti suunnitelmia ja ajattelin, mitä kaikkea kevään aikana ehtii tekemään. Nyt huhtikuun lopussa huomaan, että takana on vaikka mitä matkaa, kokousta ja tapahtumaa.

Helmikuun alussa sain vihdoinkin tänne Latinalaiseen Amerikkaan työkaverin! Tähän asti olen hoitanut yksin koko maanosaa, jossa meillä on työtä kolmessa maassa viiden eri kumppanikirkon ja -järjestön kanssa. Nyt sorvin ääreen tuli uusi alueellinen kirkollisen työn koordinaattori Riikka Leskinen, jonka pesti tosin on ainakin aluksi lyhyt mutta sitäkin arvokkaampi. Riikka asuu Bogotassa Kolumbiassa, johon sitten suuntautui myös kevään ensimmäinen matka. Viikon verran istuttiin tiiviisti yhdessä Riikan kanssa työhön perehdyttämisen merkeissä. Ja heti sen perään lähdettiin liikkeelle.

Kolumbian luterilainen kirkko rauhantyössä

Ensin käytiin yhdessä kirkon uusimmista seurakunnista Medellinin kaupungissa. Siellä ollaan aloittamassa tänä vuonna uutta kirkollisen työn hanketta, Rauhan taloa, jonka kautta haluamme olla mukana tukemassa Kolumbian rauhan ja sovinnon työtä.

Rauhansopimushan saatiin allekirjoitettua Kolumbian hallituksen ja Farc-sissien välillä viime vuoden lopulla, ja nyt alkaa pitkä ja vaikea tie kohti oikeaa rauhaa.

Esteitä rauhan tiellä on paljon, sillä erilaisia

asejoukkoja on vielä jäljellä useita, mutta työ on saatu alkuun ja jostain on alettava! Kuvassa vasemmalla puolella Medellinin seurakunnan pastori John Hernandez.

Nenäpäivä-kuvaukset Boliviassa

Helmikuussa vietimme lähes kaksi viikkoa tiiviisti Ylen ja Nenäpäivä-säätiön tiimin kanssa haastattelemassa ja kuvaamassa lapsia ja nuoria, jotka ovat mukana hankkeissamme. Bolivian kirkko tekee työtä lasten ja nuorten hyväksi monella alueella, mm. vammaisten lasten koulunkäynnin vahvistamiseksi Cobijassa Brasilian rajalla, vähävaraisten maalta tulevien tyttöjen koulutuksen puolesta Caranavissa ja El Altossa La Pazin kupeessa olevan El Alton maalta muuttaneiden köyhien perheiden tyttöjen ja poikien koulunkäynnin tukemiseksi. Kävimme monien lasten ja nuorten kotona ja kuulimme monta sydäntäsärkevää tarinaa perheiden kovasta elämästä ja henkiinjäämistäistelusta ja lasten haaveista paremmasta tulevaisuudesta opiskelun kautta. Kuvassa Piia Pasanen ja Ylen tiimi miettimässä seuraavaa kysymystä.

Sen jälkeen lähdimme Potosin maakuntaan eli kaivosalueelle tutustumaan Cepromin-järjestön kanssa tekemäämme lapsi- ja nuorisotyöhön. Siellä pienet lapset ja nuoret ahertavat töissä ja koulussa, auttavat kotona, pitävät huolta pienemmistä sisaruksistaan ja jaksavat vielä osallistua hankkeemme tarjoamiin toimintoihinkin. Niillä heitä yritetään auttaa paremman elämän alkuun, antaa heille itseluottamusta, uusia taitoja ja virkistystä. Tiimi haukkoi henkeään tutustuessaan työntekoon tinakaivoksen uumenissa plus 50 asteen kuumuudessa ja seuratessaan pienten 7-8 – vuotiaiden poikien väsynyttä olemusta kengänkiillotustöiden välissä. Ja lasten toive on vain, että perheellä olisi kaikki paremmin ja että äiti ja isä eivät kuolisi..

Kuvassa kaivoksessa työskentelevä Roly pitelee iloisena Särkisalon Lämmintä Lähimmäiselle –porukan kutomia villasukkia, jotka tulevat tosi tarpeeseen sillä kumisaappaiden sisällä ei ole muuta kuin paljaat jalat. Nenäpäiväläiset kävivät kuumassa luolassa, mutta toisissa osissa on taas jäätävän kylmä. Villasukat olivat taas kerran odotettu lahja, sillä suurin osa lapsista kulkee rikkiäisissä muoviläpсыttimissä tai kengänrähissä, joista paistavat paljaat varpaat. Ja yli 4000 metrin korkeudessa on kylmä...

Lähetykseuran uusi strategia on alkanut

Maaliskuussa oli aika lähteä Suomeen Lähetykseuran ulkomaantyön neuvottelupäiville. Ne pidetään nykyään virtuaalisesti lähes 30 maata kattavan työalueemme aluepäälliköille ja koordinaattoreille yhdessä Helsingin kanssa, mutta aikaero Latinalaiseen Amerikkaan on niin suuri, että oli osallistuttava paikan päällä. Se oli tärkeä tilaisuus, jossa saimme keskustella uuden strategian ja uusien hankkeiden jalkauttamisesta kaikkiin työmaihin ja kaikille kumppaneille ja mieltä tulevia. Maailma on niin sekaisin, että uusi strategiamme Toivon tiekartta on entistäkin ajankohtaisempi – rauhaa ja sovintoa kaivataan ympäri maailmaa.

Seuraava uutiskirje tulee kesäkuun puolivälissä, sillä silloin olen aloittamassa kesälomaa kotona Särkisalossa. Siinä kerron enemmän Venezuelan pienen kirkon sitkeästä työstä maan valtavan kaaoksen keskellä. Kirjoitan tätä Bogotassa Kolumbiassa: saimme eilen kirkon johtajan pastori Gerardon vieraaksemme, koska oma tälle viikolle suunniteltu matkamme jouduttiin peruuttamaan maan väkivaltaisten mielenosoitusten takia. Rukoilkaa heidän puolestaan!

Arja Koskinen

Lähdin Latinalaisen Amerikan aluepäälliköksi syyskuussa 2014. Kotipaikkani on Nicaragua, josta käsin hoidan työtämme Boliviassa, Kolumbiassa ja Venezuelassa alkuperäiskansojen, etnisten vähemmistöjen ja muiden haavoittuvien väestöjen parissa.

Rukousaiheet: Venezuelan ihmisten ja Venezuelan luterilaisen kirkon puolesta.

Toivo. Yhteistyö. Muutos.

Kristillinen sanoma toivosta, uskosta ja lähimmäisenrakkaudesta on ollut työmme lähtökohta jo lähes 160 vuotta. Tule mukaan rakentamaan oikeudenmukaista ja inhimillistä maailmaa.

Tue työtämme:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30
BIC: DABAFIHH, viestiksi Arja Koskinen